

РЕШЕНИЕ

№ 5576

гр. София, 13.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 14.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9725** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на К. Г. М. с ЕТ “Константин Методиев“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл.П., [улица], вх.А, ет.2, ап.8, чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, срещу РА № Р-22221019006119-091-001/08.05.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта в която е изменен и потвърден с Решение № 1165/29.07.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на лицето са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица/ЗДДФЛ/ за данъчни периоди от 2013 г. до 2018 г. общо в размер на 50521.87 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 18718.03 лв., задължения за Годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за д.п. 2013 г. и 2015г. общо в размер на 6729.52 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 4058.16 лв.; за ДОО за самоосигуряващи се за д.п. 2013 и 2015 г. общо в размер на 3757,44 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 2093.59 лв., за ЗО за самоосигуряващи се за д.п. 2013 г. и 2015 г. общо в размер на 1825.06 лв. и лихви за забава общо в размер на 1092.00 лв. и за УПФ за самоосигуряващи се за д.п. 2013 г. и 2015 г. общо в размер на 1189.65 лв. главница и лихви за забава общо в размер на 703,42 лв.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание, и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за нищожност на РА, при условията на евентуалност на незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че

така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, които не са обсъдени от органите по приходите. Твърди, че не са налице предпоставките на чл.122 от ДОПК, както и че органите по приходите незаконосъобразно частично са провели ревизията в една част по общия ред, а в друга по реда на чл.122 от ДОПК. Позовава се на практиката на СЕС. Твърди незаконосъобразност на РА и в частта на установените допълнително задължения за ДОО, ЗО и УПФ като излага подробни съображения в тази насока. Твърди изтекла погасителна давност на задълженията. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира разноски по делото. Иска прилагането на разпоредбата на чл.161, ал.3 от ДОПК спрямо жалбоподателя.

СГП – редовно уведомени, не изпращат представител и не изразяват становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р- 22221019006119-020-001/19.09.2019 г. / л.51 от дело № 799/2020г/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. / л.46-47 от дело № 799/20г./ на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за ДОО, УПФ и по Закона за здравното осигуряване/ЗЗО/ за ЗО при самоосигуряващите лица, всичките за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по реда на чл. 29, ал.4 от ДОПК на 07.10.2019г. ЗВР от 19.09.2019г. е изменена със ЗВР № Р-22221019006119-020-002/19.12.2019 г. / л.48-49 от дело № 799/20 г./, с която срока за завършване на ревизията е определен до 06.03.2020г. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок е спазен. РД е издаден с № Р-22221019006119-092-001/17.03.2020 г./л.53-93 от дело № 799/20 г./ . РД е връчен по реда на чл.29, ал.4 от ДОПК на 17.03.2020г. В срока за възражения срещу РД, такива са постъпили на дата 29.04.2020г. с приложени допълнително доказателства. В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р- Р-22221019006119-091-001/08.05.2020 г. / л. 93-103 от дело № 799/2020г./ . Същият акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

В хода на ревизията, с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице са извършени процесуални действия, описани в констативната част на РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

Видно от РД, органите по приходите са установили, че К. Г. М. е местно лице по

смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и въз основа на чл. 6 от същия закон подлежи на облагане за доходите си, придобити от източници както в страната, така и в чужбина. За ревизираните периоди е упражнявал дейност като едноличен търговец с фирма „К. М.“, представляваща търговия на дребно със строителни материали, производство на бетон и варови разтвори в магазин за строителни материали находящ се в [населено място]. Подавани са ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. На ЕТ е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА №14-140900221/29.01.2010 г.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане на основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията на лицето са връчени пет Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани обяснения и документи във връзка с доходите и разходите на физическото лице, както и за дейността на едноличния търговец. В отговор то е представило писмени обяснения, декларации и документи.

С Протокол №1589041/08.10.2019 г. са присъединени всички документи събрани в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства/ПУФО/, приключила с Протокол №П-222210190000060-073-001/ 18.09.2019 г. С Протокол №1588356/03.12.2019 г. е документиран преглед на първични счетоводни документи и търговска документация.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, ревизираното лице е уведомено с Уведомление №Р-22221019006119-113-001/18.12.2019 г., че при извършването на ревизията са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 – налице са данни за укрита приходи или доходи, поради което основата за облагане с данък върху добавената стойност, данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода 01.01.2013-31.12.2018 г., ще бъде определена по реда на чл. 122-124а от ДОПК.

ПО ЗДДФЛ - Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ.

След анализ на представените от лицето документи в хода на ПУФО и на ревизионното производство, резултатите от извършените процесуални действия, както и на база извършени справки в програмните продукти на НАП, ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, поради наличие на обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. На лицето са връчени посочените уведомления, анализирани са относимите обстоятелства посочени в чл. 122, ал. 2 от ДОПК /стр. 5 и 6 от РД/. Данъчната основа е определена като са взети предвид видът и характерът на извършваната дейност, платените данъци, такси, вноски и други публични вземания, движението и остатъците по банковите сметки, официалните документи и документите с достоверни данни, търговското значение на мястото, където се извършва дейността брутни приходи/доходи/оборот, броят на заетите за осъществяване на дейността лица, сключените договори във връзка с осъществяване на дейността, получените и извършените доставки и упражненото право на данъчен кредит, както и други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата /т. т. 1, 2, 3, 4, 7, 8, 13, 14 и 16/

С ИПДПОЗЛ от лицето е изискано попълването на декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, като във връзка с връченото уведомление е взето становище със саморъчно написана декларация, представена с вх. №59-00-1107#2/15.01.2020 г. В декларацията е посочено следното: „Във връзка с уведомление от 18.12.2019 г. искам ясно да подчертая, никога по никакъв начин аз и моето семейство не сме укривали приходи или доходи, винаги сме се стремили да сме коректни към държавните институции,

осъзнавайки, че няма как да сме на 100% изрядни. Това, че получават разлики между приходи и разходи не значи, че укриваме доходи. Кажете как да докажа, че през 03.2004 г. приживе моят баща ми даде всичките си спестявания 42000,00 лв., как да докажа, че през 04.2008 г. продавам недвижим имот за 61000,00 лв., през 08.2013 г. продавам недвижим имот за 34000,00 лв., че през пролетта на 2016 г. разпродадох варовото стопанство /машини, самосвал и др./ на парчета и за скрап за близо 20000,00 лв. Така, че в началото на 2013 г., аз и моята съпруга не сме били с по 5000,00 лв., а повече, но не се наемам да конкретизирам сума, за да не излъжа, но сумата е доста повече. За сетен път ще кажа, че всичките ни доходи са придобити чрез продажба на недвижимо и движимо имущество, търговска дейност в семейната фирма и помощ от родителите ни. Г. ни е свидетел... „

В хода на ревизията е установено следното: К. М. е женен за Д. С. М., на която също е извършена ревизия. К. М. има банкови сметки в „У. Б.“ АД и „П. банк“ ЕАД. По сметките лицето е получило банков кредит, заплащало е вноските по кредита, превеждало е суми за хранване касата на ЕТ и др. Задълженото лице е получило доходи от продажба на недвижим имот, банкови заеми и доход от ЕТ, които са взети предвид при извършената съпоставка на доходите и разходите. Като доход са отразени и установените превишения на доходите над разходите на съпругата му, установени при нейната ревизия. Разходите са установени на база извършени проверки и събрани доказателства от доставчици - за извършени покупки, придобиване и ремонт на МПС, погасяване на заеми, за издръжка и живот, пътувания, застраховки и т. н. Установено е имуществото на задълженото лице в началото и края на ревизираните периоди - недвижими имоти и МПС, описани подробно в РД. Също наличностите по банковите сметки на лицето в началото и края на периодите, като данните са намерили отражение в таблиците за съпоставка.

В хода на извършената ПУФО са предприети процесуални действия и са събрани доказателства, на базата на които са установени доходите и разходите на физическото лице. Същите са надлежно приобщени като доказателства в хода на настоящата ревизия, отразено в посочения по-горе протокол. В хода на проверката на жалбоподателя са връчени три ИПДПОЗЛ, с които са изискани относими документи. На основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на други задължени лица - „ЕЛИЗИУМ ТРЕЙД“ ЕООД, „ПОРШЕ ИНТЕР АУТО БГ“ ЕООД, „ПОРШЕ ЛИЗИНГ БГ“ ЕАД, „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „ТЕРМОДИЗАЙНТОТАЛ“ ООД, ЕТ „КОНСТАТИН МЕТОДИЕВ“, „ОВЕРГАЗ МРЕЖИ“ АД, „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД, „ГАЛЕРА“ ЕООД, „ТМ АУТО“ ЕООД.

На основание чл. 57 от ДОПК, са изпратени искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица/ИПДПОТЛ/ - до застрахователни дружества, СДВР, отдели Пътна полиция и Български документи за самоличност, Е. АД, С. АД, Ч. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ АД, СОФИЙСКА ВОДА АД, Т. С. ЕАД, до О. АД, У. Б. ЕАД и П. Б. ЕАД, където лицето е имало разкрити банкови сметки, с цел установяване ревизираното лице има ли открити партии и събиране на информация за издаваните му фактури, както и за движението по банковите сметки. Данните от получените отговори са намерили отражение при извършената съпоставка на доходите и разходите на лицето. Установено е следното:

За 2013 г. е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. №1400И0020923/28.02.2014 г., с която е деклариран облагаем доход от стопанска дейност на ЕТ в размер на 4935,55 лв., данъчна печалба 4935,55 лв., задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗСО

1462,01 лв., годишна данъчна основа 3473,54 лв., дължим данък за довносяне 521,00 лв.

С ИПДПОЗЛ №ПФ-22221019000060-040-001/22.02.2019 г. е изискано лицето да декларира начална и крайна разполагаема сума на наличните парични средства в брой по години и декларация за разходите за живот по години. До датата на съставяне на РД такава информация не е представена. В писмени обяснения е посочило, че е получавало между 2000,00 – 3000,00 лв. годишно от родителите на Д. М. - С. и Е. Д.. В хода на извършена ПУФО на Д. М. са извършени насрещни проверки на лицата /присъединени с Протокол №1603577/24.06.2019 г./, като същите не са представили данни за размер на предоставени суми. Предвид това, данните за получени парични средства от родителите не са взети предвид. На база получените доходи и минималните парични разходи за физическо лице на месец за издръжка и живот по данни от НСИ е прието, че лицето е разполагало към 01.01.2013 г. с 5000,00 лв. в брой.

Доходите са формирани от получено обезщетение по банка 126.99 лв. и доход от продажба на недвижим имот – 2500.00 лв. Представен е предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 11.07.2013 г. за продажбата на двуетажна масивна жилищна сграда със сутерен и двор в [населено място], [община] за 34000,00 лв., платената сума по договора е 5000,00 лв., останалата сума е посочено, че ще бъде изплатена при изповядването на сделката. Представен е НА за покупко-продажба на имота от 30.08.2013 г., в който е посочена сума 4136,00 лв., Признати са S от реално получените 5000,00 лв. от продажбата на имота, който е в режим на СИО. Признат е и доход от съпругата Д. М. в размер на 14379,82 лв. /излишък/, която е представила декларация от 15.11.2019 г., с която декларира, че желае при установено превишение на доходите над извършените разходи да компенсира К. М.. Разходите са формирани от разходи за покупка и ремонт на МПС – 10757,09 лв., разходи по фактури от доставчици 6067,24 лв., за издръжка и живот 2331,14 лв. /Ч. и потребителски стоки/ и други в размер на 46681,15 лв., включващи разходи за покупка на строителни материали съгласно обяснение, но като основание е посочено връщане на заем и захранване на касата на ЕТ в брой и по банков път /29 999,03+16682,12 лв./

Направена е съпоставка на доходите и разходите на лицето и е установено превишение на разходите в размер на 43829,81 лв. Констатирано е, че лицето не е доказало произхода на изразходваните парични средства. Същите представляват доход за ревизираното лице и на основание чл. 122, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК е определена данъчна основа в посочения размер. На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, е установен данък за внасяне при ставка 10% в размер на 4382,98 лв. и лихви за забава 2679,76 лв.

За 2014 г. е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. №1400И0028403/13.02.2015., с която е деклариран облагаем доход от стопанска дейност на ЕТ в размер на 2909,00 лв., данъчна печалба 2909,00 лв., задължителни осигурителни вноски за КСО и ЗЗО – 1476,72 лв., годишна данъчна основа 1432,28 лв., дължим данък за довносяне 214,00 лв. /след отстъпка от 10,70 лв., или 203,30 лв./

Доходите на лицето са формирани от получен заем – 4800,00 лв. и излишък от Д. М. – 5763,36 лв. Разходите са формирани от разходи за застраховка – 417,18 лв., разходи за покупка и ремонт на МПС – 5735,83 лв., за екскурзия за екскурзия 460,00 лв., други разходи 83500,00 лв. - захранване на касата на ЕТ, разходи за погасяване на кредит

499,03 лв. и разходи за издръжка и живот 299,68 лв. /Ч./.

При направената съпоставка е установено превишение на разходите над доходите в размер на 174459,40 лв., приет за доход на ревизираното лице, чиито произход не е доказан, съответно за данъчна основа. Установен е дължим данък 17445,00 лв. и лихви за забава 8895,69 лв..

За 2015 г. е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, с която е деклариран облагаем доход от стопанска дейност на ЕТ в размер на 8830,00 лв., данъчна печалба 8830,00 лв., задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО 1476,72 лв., годишна данъчна основа 6242,31 лв., дължим данък за довносяне 936,00 лв.

Доходите на лицето са формирани от получени парични средства от ЕТ – 2000,00 лв., банкови лихви – 329,62 лв. Разходите са формирани от разходи за покупка и ремонт на МПС – 5752,33 лв., разходи за екскурзия – 1355,00 лв., други разходи 50266,65 лв., включващи хранване касата на ЕТ и разходи за покупки /42 195,65+8 071,00/, разход за погасяване на кредит – 5331,02 лв., разходи за издръжка и живот 289,39 лв.

При направената съпоставка е установено превишение на разходите над доходите в размер на 47209,77 лв., приети за недоказани доходи на лицето, съответно данъчна основа. Установен е данък за вносяне в размер на 4720,00 лв. и лихви за забава 1926,26 лв.

За 2016 г. е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, с която е деклариран облагаем доход от стопанска дейност на ЕТ в размер на 11338,99 лв., данъчна печалба 11388,99 лв., задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО 1476,72 лв., годишна данъчна основа 8016,66 лв., дължим данък за довносяне 500,00 лв.

Доходите на лицето са формирани от усвояване на кредит – 100000,00 лв., и банкови лихви – 92,76 лв. Разходите са формирани от разходи за поддръжка на имот – 760,26 лв. /такси/ разходи за ремонт и покупка на МПС – 31006,19 лв., разходи за покупка на имот – 147062,67 лв., разходи за екскурзия – 340,00 лв., хранване касата на ЕТ в брой и по банков път – 63285,00 лв., разходи за издръжка и живот 11697,17 лв. /10 201,99 + 1 495,18 - Ч./ и разходи за погасяване на кредит – 10049,67 лв.

При извършената съпоставка е установено превишение на разходите над доходите в размер 87564,20 лв. и е установен дължим данък в размер на 8756,00 лв. и лихви за забава 2685,39 лв.

За 2017 г. е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, с която е деклариран облагаем доход от стопанска дейност на ЕТ в размер на 9594,47 лв., данъчна печалба 9594,47 лв., задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО 2181,60 лв., годишна данъчна основа 1003,10 лв., авансови вноски 901,89 лв., дължим данък за довносяне 101,00 лв.

Доходите на лицето са формирани от получени парични средства от ЕТ – 5310,00 лв. Разходите са формирани от разходи за вода – 184,28 лв., разходи за поддръжка на имот – 4 352,54 /2 347,59+1 820,67 - такси и консумативи/, разходи за ремонт и покупка на МПС – 21638,60 лв., за застраховка – 708,60 лв., разходи Изипей – 18 лв., хранване касата на ЕТ - 52500,00 лв., разходи за покупки 7534,22 лв. и за погасяване на кредит – 19284,00 лв.

При извършената съпоставка е установено превишение на разходите над доходите в размер 93687,96 лв., данъчна основа в същия размер, дължим данък 9368,00 и лихви за забава 1923,20 лв.

За 2018 г. е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, с която е деклариран облагаем

доход от стопанска дейност на ЕТ в размер на 53735,22 лв., данъчна печалба 53735,22 лв., задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО – 2253,60 лв., годишна данъчна основа 43 969, 62 лв., авансови вноски 752,34 лв., дължим данък за довносяне 5843,00 лв.

За годината не са установени получени доходи. На 11.06.2018 г. е продаден недвижим имот в [населено място], ул., „Равна шума“ за 9900,00 лв., посочени в НА. Плащането е следвало да стане разсрочено, но купувачите са платили през м. 05.2019 г. сума в размер на 12000,00 лв.

Разходите са формирани от комунални разходи 4198,92 лв. /185,26+2 148,43+1 865,23/, разходи за застраховка – 661,43 лв., разходи Изипей – 20 лв., за ремонт на МПС – 555,05 лв., захранване касата на ЕТ – 33500,00 лв., разходи за издръжка и живот /покупки/ 326,74 лв. и за погасяването на кредит -19285,01 лв.

При съпоставката е установено превишение на разходите над доходите в размер на 58547,15 лв., данъчна основа в същия размер, дължим данък 5 854,00 и лихви за забава 608,21 лв.

Годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ.

В хода на ревизията е установено, че счетоводството на ЕТ не дава вярна представа на реалното му състояние. При съставяне на част от счетоводните статии във връзка със захранване на касата на ЕТ, не са използвани сметки от група 50, при плащане на стока от ЕТ има съставяни счетоводни статии Д401/К499. От счетоводителката е дадено писмено обяснение, че за периода 31.12.2008 г. до 31.12.2016 г. салдото на сметка 499 в размер на 223584,09 лв. е от захранване на търговеца на каса и увеличение или намаление на материалните запаси. В РД е посочено, че относно оценката на стоково материалните запаси е приложим СС 2. Констатирано е, че във връзка с изграждане на склад за строителни материали не са спазени неговите изисквания /т. 11.2, т. 11.3/. Всички разходи свързани със сградата са набирани по дебита на сметка 613 Разходи за бъдещи периоди. При приключване на строителството през 2015 г. е съставена счетоводна статия Д499/К613, също в нарушение на приложимите счетоводни стандарти. В случая активът би следвало да е заведен по счетоводни сметки от група 20. В счетоводството са съставяни счетоводни статии, при които сметка 241 Амортизации на ДМА е в кореспонденция с приходни сметки от група 70. По обратна ведомост ЕТ има основен капитал отразен по кредита на сметка 101, като същото не е капиталово дружество и съгласно **Търговския закон /ТЗ/** не би следвало при учредяването му да има основен капитал. Видно от представените данни, са съставяни счетоводни статии в нарушение на приложимите СС. Счетоводно търговецът се обслужва от **ЕТ „Сийка Денкова- Агро Сиди“**.

В РД е посочено, че съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на ЕТ е формираната по реда **Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/** данъчна печалба, включваща и финансовия резултат от прехвърляне на предприятието на ЕТ, без заличаване на търговеца от ТР. С чл. 28, ал. 1 от с.з. е регламентирано, че годишната данъчна основа се определя, като облагаемият доход по чл. 26 за данъчната година се намалява с вноските, които самоосигуряващото се лице

е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на КСО и ЗЗО. Съгласно чл. 19 от ЗКПО данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба, която съгласно чл. 18, ал. 2 е положителният данъчен финансов резултат. Съгласно чл. 22 от ЗКПО данъчният финансов резултат се определя, като счетоводният финансов резултат се преобразува по ред и начин, определен в Глава шеста от ЗКПО. Съгласно чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ размерът на данъка е 15 на сто.

В хода на ревизията е установено следното:

За **2013** г. с ГДД лицето е декларирало приходи 512490,10 лв., разходи 507554,55 лв., счетоводна и данъчни печалби в размер на 4935,55 лв.

В хода на ревизията, при проверка на счетоводните документи и анализ на данните в тях е установено, че по счетоводни данни приходите следва да бъдат 512529,87 лв., а разходите 506302,42 лв., отразената счетоводна печалба по кредита на сметка 123 Печалби и загуби от текущата година е в размер на 6227,46 лв.

В хода на ревизията е констатирано, че лицето е отписало задължения към доставчици в размер на 48717,47 лв. - Д401/К499. Във връзка с това счетоводителката е дала следното обяснение: „По сметка 401 Доставчици имах салдо може би от преди 2005 г. На фактурите пишеше плащане по сметка, но плащане не съм видяла по банковата сметка на **ЕТ, „К. М.“**, а вероятно са платени с вносна бележка по сметка на доставчика, но вносните бележки не са стигнали до мен. Дали с това ще захраня касата или ще бъдат платени от неговите парични средства за мен това си е едно и също. „

Ревизиращият екип е съобразил разпоредбите на СС 18, приложение Г, т. 2. По смисъла на разпоредбата, приходът от отписани задължения се признава при изтичане на давностния срок или при наличие на други основания за отписване на задълженията. Следователно, при възникване на посочените условия, задълженията следва да се отпишат от пасива на предприятието, респективно да се отчете приход от тази стопанска операция, която рефлектира върху счетоводния финансов резултат за отчетния период.

В случай, че задължението не е отписано по този ред е приложим чл. 46 от ЗКПО. В конкретния случай е преценено, че са настъпили обстоятелства водещи до отписване на тези задължения към доставчика, но с отписаното задължение не е увеличен счетоводният финансов резултат. На основание чл. 46 от ЗКПО, е увеличен счетоводният финансов резултат с 48717,47 лв. Формирана е данъчна печалба в размер на 54944,93 лв., годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 47955,44 лв. след приспадане на задължителните осигурителни вноски по КСО и ЗО, дължим данък 7193,32 лв., внесен данък 521,00 лв., данък за довносяне 6672,00 лв. и лихви за забава 4080,19 лв.

За **2014** г. с ГДД лицето е декларирало приходи 655914,00 лв., разходи 653005,00 лв., счетоводна и данъчна печалби 2909,00 лв.

В хода на ревизията по данни от счетоводните регистри е установено, че общо отразените приходи са в размер на 572008,80 лв., разходите 569102,14 лв., а отразената счетоводна печалба по кредита на сметка 123 Печалби и загуби от текущата година е в размер на 2912,87 лв. /2 906,66+6,21/.

Установено е, че е извършена продажба на актив, който е отписан от С. и Д..

Балансовата стойност на отписания актив е в размер на 62351,80 лв., цена на придобиване 146197,15 лв., начислени данъчни и счетоводни амортизации 83845,35 лв.

Посочена е разпоредбата на чл. чл. 66 от ЗКПО, където съгласно ал. 1 когато активът се отписва от счетоводни амортизационен план, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводната балансова стойност на актива и ал. 2 когато активът се отписва от данъчния амортизационен план, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с данъчната стойност на актива. На това основание счетоводният финансов резултат е увеличен и намален с 62351,80 лв. Формиран е данъчен финансов резултат 2912,87 лв., годишна данъчна основа след приспадане на задължителните осигурителни вноски по КСО и ЗО 1436,15 лв., внесен данък 203,30 лв., данък за довносяне 11,70 лв. и лихви за забава 5,97 лв.

За **2015** г. лицето с ГДД е декларирало приходи 488112,00 лв., разходи 479282,00 лв., счетоводна и данъчни печалби 8830,00 лв.

На база представените счетоводни регистри е установено, че приходите общо са в размер на 480562,09 лв., общо разходи – 479281,58 лв., а отразената счетоводна печалба по кредита на сметка 123 е в размер на 8830,15 лв. Сума в размер на 7549,64 лв. е осчетоводена по Д613/К123, с основание увеличение на материалните запаси /по сметка 613 са набирани разходите за строителството на склада/

Във връзка с това е дадено следното обяснение от счетоводителката: „относно счетоводната справка от 2015 г. 613/123 – 7549,64 лв., не мога да си спомня защо е била необходима и защо точно така съм я направила вероятно е за покриване на забава. „

Ревизиращият екип е определил счетоводен финансов резултат 1280,51 лв.

В хода на ревизията е констатирано, че лицето е отписало задължения към доставчици в размер на 9917,68 лв. /Д 401/К 499., като във връзка с това е дадено същото обяснение описано по-горе в 2013 г. С идентични мотиви и на основание чл. 46 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат с 9917,67 лв. Формирана е данъчна печалба 11198,18 лв., годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ след приспадане на задължителните осигурителни вноски по КСО и ЗО 7916,95 лв., дължим данък 1187,00 лв., внесен данък 963,00 лв., данък за довносяне 251,00 лв. и лихви за забава 102,43 лв.

ПО КСО. В РД е посочено, че осигурителни вноски се дължат от лицата, получаващи доходи от дейност упражняващи свободна професия; занаятчийска дейност; ЕТ; собственици на ЕООД; съдружници в търговски дружества; физическите лица, членове на неперсонифицирани дружества; регистрираните земеделски производители и тютюнопроизводители, които определят годишен осигурителен доход. Съгласно КСО лицата определят окончателния размер на осигурителния си доход въз основа на данъчната декларация. Доходът не може да бъде по-голям от максималния месечен осигурителен доход, определен със **Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване** /ЗБДОО/ през месеците, за които е упражнявана дейността. Върху годишния осигурителен доход, определен като разлика

между декларирания или определения с влязъл в сила ревизионен акт по ДОПК облагаем доход от упражняване на съответната трудова дейност и сбора от доходите, върху които са внасяни авансово осигурителни вноски, се дължи осигурителна вноска в размерите, определени за осигуряване за инвалидност поради общо заболяване, за старост и за смърт /фонд Пенсии/ и за допълнително задължително пенсионно осигуряване /ДЗПО/ в универсален пенсионен фонд. Определянето на окончателния размер на осигурителния доход се извършва за всеки месец, през който е упражнявана дейността.

ДОО за самоосигуряващи се.

Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт са лицата, упражняващи трудова дейност като еднолични търговци, собственици или съдружници в търговски дружества и физическите лица - членове на неперсонифицирани дружества. Чл. 6, ал. 2 от КСО определя доходът, върху който се дължат осигурителни вноски - включва всички възнаграждения, включително начислените и неизплатени или неначислените и други доходи от трудова дейност. Със ЗБДОО се определят минималният и максималният месечен размер на осигурителния доход през календарната година. Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО на задължително осигуряване за ДОО подлежат ЕТ, а на основание чл. 4, ал. 6 от същия кодекс лицата, на които е отпусната пенсия, се осигуряват по свое желание.

За 2013 г. е подадена декларация обр. 6, с която са декларирани и внесени вноски за ДОО в размер на 807,90 лв. При ревизията е установено, че лицето дължи изравнителни годишни вноски, като с в РД е определен размерът на дължимите вноски след окончателното определяне на размера на годишния осигурителен доход по месеци. Годишният осигурителен доход, върху който се внасят окончателни осигурителни вноски за фонд Пенсии и фонд Общо заболяване и майчинство за самоосигуряващите се лица е определен в размер на 21512,73 лв. /ред 13, колона 7 колона 6 от таблицата на стр. 48-49 от РД/, при размер на осигурителната вноска за довносяне на осигуреното лице 12,8% са определени вноски за довносяне в размер на 2 753,53 и лихви 1683,89 лв.

За 2015 г. е подадена декларация обр. 6, с която са декларирани и внесени вноски за ДОО в размер на 1439,29 лв. В хода на ревизията е установено, че лицето дължи изравнителни годишни вноски. В РД е определен размерът на окончателните вноски по месеци. Определен е годишния осигурителен доход в размер на 6158,98 лв. /ред 13, колона 7 – колона 6 от таблицата на стр. 50-51 от РД/ При размер на окончателната осигурителна вноска 16.3% са определени вноски за довносяне 1003,91 лв. и лихви 409,70 лв.

УПФ за самоосигуряващи се.

В РД е посочено, че самоосигуряващите се лица, родени след 31 декември 1959 г., ако са осигурени във фонд Пенсии, съответно във фонд Пенсии за лицата по чл. 69, на ДОО, следва да внасят вноски и за ДЗПО, с изключение на лицата, осигуряващи се по реда на чл. 46 от КСО /чл. 127, ал. 1 КСО/.

За 2013 г.

С подадена декларация обр. 6 са декларирани и внесени вноски за ДЗПО-УПФ в размер на 248,76 лв. При ревизията е установено, че се дължат вноски при

годишното изравняване. Върху определения годишен осигурителен доход в размер на 21512,73 лв., при размер на осигурителната вноска 5% са установени за довносяне 1071,24 лв. и лихви 655,10 лв.

За **2015 г.** с подадена декларация обр. 6 са декларирани и внесени вноски за ДЗПО-УПФ в размер на 441,50 лв. При ревизията са установени вноски за довносяне при годишното изравняване. При годишен осигурителен доход в размер на 6158,18 лв. и 5% ставка са определени за довносяне 118,41 лв. и лихви 48,32 лв.

ПО 330: В РД е посочено, че съгласно чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗЗО лицата по чл. 4, ал. 3, т. 1, т. 2 и т. 4 от КСО се осигуряват авансово върху месечен доход, който не може да бъде по-малък от минималния месечен размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица и за регистрираните земеделски стопани и тютюнопроизводители, определени със ЗБДОО, и окончателно върху доходите от дейността и доходите по т. 3, през календарната година, съгласно справката към данъчната декларация по реда на чл. 6, ал. 9 от КСО.

За **2013 г.** е подадена декларация обр. 6, с която са декларирани и внесени авансови вноски в размер на 405,35 лв. В хода на ревизията е установено, че се дължат вноски при окончателното определяне на размера на годишния осигурителен доход. При годишен осигурителен доход 21512,73 лв. и ставка от 8% са определени за довносяне 1706,65 лв. и лихви 1043,68 лв.

За **2015 г.** е подадена декларация обр. 6, с която са декларирани и внесени авансови вноски в размер на 706,40 лв., В хода на ревизията е установено, се дължат вноски при окончателното определяне на размера на годишния осигурителен доход. При годишен осигурителен доход 6158,98 лв. и ставка 8% са определени за довносяне 118,41 лв. и лихви 48,32 лв.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА № Р-22221019006119-091-001/08.05.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място],пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 1165/29.07.2020г. е изменил същия, в частта на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за д.п. 2018 г., като установения резултат данък за внасяне в размер на 5854.00,е определил на данък за вансяне - 5849.89 лв., ведно със съответните лихви; както и в частта за установените задължения за годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за д.п. 2013 г., като установения за внасяне в размер на 7193.00 лв., е определен за данък за внасяне – 6999.52 лв., ведно със съответните лихви. В частта на определените задължения за годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за д.п. 2014 г. – РА е отменен.В останалата част РА е потвърден с посоченото решение на директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място].

В хода на съдебното производство е изслушана и приета ССЧЕ, неоспорена от страните / л.37-62 от делото/. Вещото лице след извършена проверка на документите представени по делото и предоставени от счетоводителя на жалбоподателя писмени доказателства е дало заключение по поставените му въпроси.

Изслушано е и е прието допълнително заключение към ССЧЕ, неоспорено от страните, с приложени към него документи/ л.75-80 от делото/.Вещото лице

след извършени допълнителни проверки в счетоводството на ЕТ е дало отговор на поставените му въпроси.

От жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства/ 81-83 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, в частта, потвърдена и изменена с Решение № 1165/29.07.2020г. на директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Директора на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК както и че ревизията не е приключила в законоустановения срок. От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят и бил запознаван с всички действия и актове на приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си, от която той явно не е намерил за необходимо да се възползва до издаването на ревизионния акт. От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата, и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципа на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи по приходите на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законовите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства и от трети лица, приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК.

Предвид особеностите на връчването на документи и съобщения в рамките на ревизията, за съществено нарушение на административно- процесуални разпоредби би могло да се счита това нарушение, което е засегнало сериозно правото на защита на ревизираното лице и което, ако не би било допуснато, би довело до различен по съществото си акт. В случая правото на защита на

ревизираното лице не е било нарушено. Сроковете за връчване на документи и актове от органите по приходите, визирани в ДОПК са инструктивни и неспазването на същите няма пряко отношение към законосъобразността на установените задължения. Всички процесуални действия са извършени от органите по приходите в сроковете по чл.114 от ДОПК. Издаването на РД и РА след срока по чл.117, ал.1 и чл.119 от ДОПК не е съществено процесуално нарушение и то не води до незаконосъобразност на издадения ревизионен акт, или до неговата нищожност, тъй като сроковете по чл. 117, ал. 1 и ал. 4 и чл.119 от ДОПК са само инструктивни.

С оглед на горното, при извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.103-104 от дело № 799/2020г.). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22221019006119-091-001/08.05.2020 г., не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

1./ По отношение на определения данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за д.п. 2013г. – 2018г., съдът намира следното: Въз основа на установените факти в хода на ревизионното производство органът по приходите е приел, че са налице обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК – налице са данни за укрити приходи или доходи. За да стигне до тези констатации органът по приходите е приел, че са налице средства с недоказан произход, представляващи превишение на разходите над размера на установените доходи. С оглед на което, органът по приходите е определил данъчната основа за облагане с данък по чл.17 от ЗДДФЛ за д.п.2013-2018г. по реда на чл.122 от ДОПК. Върху тази данъчна основа е изчислен данъкът на ЗЛ за посочените данъчни периоди, както следва: **2013 г. – превишение на разходите над приходите в размер на 43829,81 лв.** Констатирано е, че лицето не е доказало произхода на изразходваните парични средства. На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, е установен данък за внасяне при ставка 10% в размер на **4382,98 лв. и лихви за забава 2679,76 лв.;** **2014 г. - превишение на разходите над приходите в размер на 174459,40 лв.,** приет за доход на ревизираното лице, чиито произход не е доказан, съответно за данъчна основа. Установен е дължим данък **17445,00 лв. и лихви за забава 8895,69 лв.;** **2015 г. - установено превишение на разходите над доходите в размер на 47209,77 лв.,** приети за недоказани доходи на лицето, съответно данъчна основа. Установен е данък за внасяне в

размер на **4720,00 лв. и лихви за забава 1926,26 лв.**; 2016г. - **установено превишение на разходите над доходите в размер 87564,20 лв.** и е установен дължим данък в размер на **8756,00 лв. и лихви за забава 2685,39 лв.**; 2017 г. - **установено превишение на разходите над доходите в размер 93687,96 лв.**, данъчна основа в същия размер, дължим данък **9368,00** и лихви за забава **1923,20 лв.**; 2018г. - **установено превишение на разходите над доходите в размер на 58498.89 лв.**, данъчна основа в същия размер, дължим данък в размер на **5 849,89 лв. главница и лихви за забава 607.73 лв.**

Жалбоподателя оспорва изводите на органа по приходите, като сочи, че е представил достатъчно доказателства във връзка с паричните средства налични в банковите му сметки за ревизираните периоди. Соци, че неправилно е определена сумата като налични средства към дата 01.01.2013 г. като посочва, че тя е много повече от 5000 лв. Твърди, че не са налице предпоставките на чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК и неправилно е определена данъчната основа за облагане с данък върху дохода по реда на чл.122 от ДОПК.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 - 7 ДОПК. В конкретния случай, с Уведомление по чл. 124 от ДОПК, лицето е уведомено за констатациите на органа по приходите, както и че по отношение на него са установени обстоятелства по чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК - налице са данни за укрити приходи или доходи, поради което и данъчната му основа за облагане с данък върху доходите по ЗДДФЛ за периода 2013г.- 2018г. ще бъде установена по особения ред.

Уведомлението е редовно връчено, като от страна на лицето са представени декларации по чл. 124, ал.3 от ДОПК, поради което процедурата по чл. 124, вр. чл. 122 от ДОПК за преминаване към облагане по аналог формално се явява спазена.

Съгласно чл. 124, ал. 2 ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено от събраните в хода на ревизията доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект.

Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал.1 от ДОПК, в случаите по чл. 122, ал.1

при определяне на основата по реда на чл. 122, ал.2 ДОПК, се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба, респективно доход, когато: 1/ стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или безвъзмездно финансиране, получени от него и 2/ направените разходи от лицето и свързаните с него лица по § 1, т.3, б "а" от допълнителните разпоредби, явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

Съдът намира, че правилно органът по приходите е приел, че са налице обстоятелствата по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК, с оглед на което са установени задълженията на лицето за данък върху доходите за ревизираните периоди по особения ред.Видно от събраните доказателства, както в хода на ревизионното производство, така и в хода на съдебното производство, разходите които лицето е извършило за периодите 2013-2018г. превишават реализираните от него приходи.

Правилно от ревизиращите органи е прието, че към 01.01.2013 г. лицето е разполагало с наличност от парични средства в размер на 5000 лв.Доказателства които да опровергават изводите на ревизионните органи в тази насока не са представени както в ревизионното производство, така и в настоящото съдебно производство.Твърденията на жалбоподателя, че е разполагал с наличност от парични средства в началото на 2013 г. в по-голям размер от 5000.00 лв., придобити от продажба на движими вещи и недвижимо имущество, не се подкрепят от събраните по делото доказателства.

Видно от представените декларации по чл. 124, ал.3 от ДОПК, съдържащи се в административната преписка, жалбоподателят не е декларирал налични средства към дата 01.01.2013 г.Декларираните от лицето обстоятелства, че е получило средства от баща си и от родителите на съпругата му, също не са подкрепени с писмени доказателства. Липсват и не са представени никакви доказателства дали родителите на съпругата на лицето и собствените му родители са разполагали с такива суми, които да могат да предоставят, къде са съхранявани тези суми, и кога са били предоставени.При извършената проверка на родителите на съпругата му, същите са посочили, че подпомагат финансово дъщеря си, но не са конкретизирали нито суми нито конкретни периоди в които са предоставяли тези средства.

Продажбата на недвижими имоти се доказва с НА, а заплатените суми с банкови извлечения или други платежни документи, като там където такива са представени от лицето в хода на ревизията, същите са били отразени в паричния поток на жалбоподателя от органите по приходите. Представените по делото декларации от жалбоподателя и съпругата му, както и от лицето М. С. са частни документи без достоверна дата, същите са без нотариална заверка, като доказателствената им сила следва да се преценява в съвкупност с останалите доказателства по делото.В конкретния случай липсват и не са представени доказателства – банкови извлечения или други платежни документи от които безспорно да се установи, че посочените суми в тези декларации са реално получени от жалбоподателя и са в този размер, който е посочен.Не става ясно и къде са съхранявани тези средства след получаването им, както и дали същите са били налични при жалбоподателя

към дата 01.01.2013 г. Разпродаването на посочените активи от варовото стопанство са собственост на ЕТ, като сумите е следвало да се отчитат като приход на търговеца както правилно е приел органът по приходите.

Тежестта на доказване е на ревизираното лице при ревизията по чл. 122 от ДОПК относно доказването на произхода на паричните средства, за които се твърди, че оправдават извършените от него разходи. Такива доказателства които да опровергават изводите на органите по приходите не бяха представени в хода на съдебното производство.

Констатациите на органа на приходите, че ревизираното лице не е разполагало с налични средства към 01.01.2013 г. се подкрепят напълно и от приетото по делото заключение по ССЕ, в т.1, неоспорено от страните и което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно дадено. Видно от същото, вещото лице е извършило проверка както на представените документи в административната преписка и по делото, така и по движението на банковите сметки на ревизираното лице през посочения период и е дало категорично заключение, че лицето не е разполагало с налични парични средства към дата 01.01.2013г.

Видно както от заключението на вещото лице по ССЧЕ, така и от допълнителното заключение, които съдът кредитира като обективно и безпристрастно дадени, счетоводството на ЕТ не е водено редовно като в същото не са отразени доставки от „Елизиум Трейд“ ЕООД, „Порше Интер Ауто БГ“ ЕООД, „Порше Лизинг БГ“ ЕАД, „Технополис България“ ЕАД, „Термодизайнтотал“ ООД, „Овергаз Мрежи“ АД, „ОТП Лизинг“ ЕООД, „Галера“ ЕООД, „ТМ ауто“ ЕООД. За пълнота на изложението следва да се отбележи, че сред установените разходи за покупки не са налице такива за покупка на дрехи, храна, транспорт, образование на децата и други, жизнено необходими за издръжката на лицето /домакинството/. Семейството има две деца, едното от които за ревизирания период е непълнолетно, а другото живее на същия адрес. Доводите на жалбоподателя в тази насока не са подкрепени с никакви доказателства, както за наличие на разходвани средства, така и за получени доходи.

При съобразяване на горното и констатациите на вещото лице в приетото по делото заключение по ССЧЕ и допълнението към нея, което съдът кредитира в т. 1 и т. 5, за допуснати грешки в изготвянето на паричния поток от органът по приходите – включване на суми – плащания, извършени през друг д.п., налични средства по банкови сметки и др. / подробно посочени в табличен вид от в.л. л.3,4 и 5 и от л.15 до л.20 от експертизата/, съдът кредитира изчислените от вещото лице задължения за данък по чл.48 от ЗДДФЛ, както следва: за 2013 г. – данъчна основа – 40573.58 лв., дължим данък в размер на 4057.35 лв. и лихва за забава в размер на 2481.09 лв./ изчислени от съда с помощта на www.calculator.bg, съгласно лихвен лист, неразделна част от настоящото решение/; за 2017 г. – данъчна основа – 88451.93 лв., дължим данък – 8845.19 лв. и лихви за забава в размер на 1815.73 лв. / изчислени от съда с помощта на www.calculator.bg, съгласно лихвен лист, неразделна част от настоящото решение/

Съгласно разпоредбата на чл.160, ал.5 от ДОПК, със съдебното решение не

може да се изменя РА във вреда на жалбоподателя. С оглед на горното, съдът не кредитира изчислените задължения за данък върху доходите по чл.48 от ЗДДФЛ за 2014, 2015, 2016 и 2018 г. от вещото лице, които са в по-голям размер от определените такива със РА. За посочените данъчни периоди задълженията на жалбоподателя следва да останат такива, каквито са определени с оспорвания РА, а именно: **2014 г. - дължим данък 17445,00 лв. главница и лихви за забава 8895,69 лв.; 2015 г. - данък за внасяне в размер на 4720,00 лв. и лихви за забава 1926,26 лв.; 2016г. - дължим данък в размер на 8756,00 лв. и лихви за забава 2685,39 лв.; 2018г. - дължим данък в размер на 5 849,89 лв. главница и лихви за забава 607.73 лв.**

Предвид гореизложеното, съдът счита, че обжалваният РА е законосъобразен до размера на така определените с настоящото решение суми за 2013 и 2017 г., както и в частта за определените задължения за 2014, 2015, 2016 и 2018 г., поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. В останалата част над тези суми за 2013 г. и 2017 г. РА следва да се отмени.

2./ По отношение на определените задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, съдът намира следното:

В тази част ревизията е извършена по общия ред. Видно от РД/РА в хода на ревизията на лицето са връчени пет ИПДПОЗЛ, с които основно са изискани доказателства свързани с дейността на ЕТ. Извършено е и посещение в счетоводството на търговеца, доказателства са събрани при ПУФО и приобщени в хода на ревизията, въз основа на които са установени задълженията му. Установено е, че счетоводството не е заведено коректно, като подробно са изложени констатациите свързани с определяне на задълженията.

Тези констатации на органите по приходите се потвърждават и от приетото по делото заключение по ССЧЕ и допълнението към него.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ облагаемия доход от стопанска дейност като ЕТ се формира по реда на ЗКПО. Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ, годишната данъчна основа се определя, като облагаемият доход по чл. 26 за данъчната година се намалява с вноските, които самоосигуряващото се лице е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на КСО и на ЗЗО. За 2013 г. и 2015 г. резултатът е увеличен на основание чл. 46 от ЗКПО. Сумите представляват отписани задължения към доставчици, възникнали преди 2005 г. В хода на ревизията е установено, че търговецът не е отчетел счетоводен приход в съответствие с разпоредбите на счетоводното законодателство и приложимия счетоводен стандарт 18 Приходи и следва да се приложат разпоредбите на чл. 46, ал. 1 от ЗКПО. Във връзка с прилагането на чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО е важен моментът в който задължението е станало изискуемо. В разпоредбата на чл. 46, ал. 2 от ЗКПО е уредено, че ал. 1 от същата норма не се прилага, когато в годината на настъпване на обстоятелство по ал. 1 задължението е погасено или са отчетени счетоводни приходи в резултат на отписване на задължението. При определяне на счетоводния финансов резултат, предприятието следва да отчита дейността си в съответствие с разпоредбите на *Закона за счетоводството /ЗСч./* и приложимите счетоводни стандарти. СС №18 Приходи определя счетоводното третиране на приходите, получени от определени видове сделки и в

определени случаи, както и тяхното признаване. Действащата разпоредба на чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО не е обвързана с института на погасителната давност, такъв какъвто е предвиден в Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, а единствено с изтичане на определен брой години /3 или 5/ от момента, в който задължението е станало изискуемо, в зависимост от това дали същото е с 3-годишен или с 5-годишен давностен срок.

Безспорно е от доказателствата по делото, че ЕТ е установил, че са настъпили посочените по-горе обстоятелства за отписване на задължения и тази стопанска операция е отразена в счетоводството на предприятието, като са взети счетоводни операции Д401/К499. Същевременно, видно от счетоводните документи не са отчетени приходи в резултат на отписване на задължението и същите не са намерили отражение върху счетоводната печалба. С оглед на горното съдът намира, че правилно органите по приходите са извършили увеличение на счетоводният финансов резултат през 2013 г. и 2015 г. Правилно е извършено и преизчислението на данъчната основа и от решаващия орган. Доказателства които да оборят изводите на органите по приходите не бяха представени в настоящото съдебно производство с оглед на което и в тази част РА е законосъобразен и следва да се остави в сила.

3./ По отношение на определените задължения по КСО, съдът намира следното:

Безспорно е от доказателствата по делото, че ревизираното лице е подало декларация обр.6 за 2013 и 2015 г., в които са декларирани и внесени авансови вноски в размер на 405.35 лв. и 706.40 лв.

Кръгът на самоосигуряващите се лица е определен в чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 от КСО. Съгласно същата разпоредба в редакцията, относима към ревизираните периоди, задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт са: а/ лицата, регистрирани като упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност /т. 1/; б/ лицата, упражняващи трудова дейност като еднолични търговци, собственици или съдружници в търговски дружества и физическите лица - членове на неперсонифицирани дружества /т. 2/; в/ регистрираните земеделски производители и тютюнопроизводители /т. 4/.

В чл.3, ал.3 от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите върху които се правят осигурителни вноски /НЕВДПОВ/, е регламентирано как се формира годишният осигурителен доход на самоосигуряващи се лица. От същата е видно, че годишният осигурителен доход за този кръг от осигурени лица / ЕТ, земеделски производители и др./, облагаемият доход по чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ. На основание текста на чл. 6, ал. 2 от КСО, доходът, върху който се дължат осигурителни вноски, включва всички възнаграждения, включително начислените и неизплатени или неначислените и други доходи от трудова дейност. Съгласно текста на чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО / в сила до 31.12.2018 г./ задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт са лицата, упражняващи трудова дейност като еднолични търговци. Годишният осигурителен доход се определя като разлика между декларирания или установения от органа по приходите при условията и по реда на ДОПК облагаем доход от упражняване на трудова

дейност и сбора от доходите, върху които са внасяни авансово осигурителни вноски.

В конкретния случай правилно органите по приходите са определили годишния осигурителен доход, на база на който следва да бъде извършено годишното изравняване, като са съобразили размера на максималния и минималния осигурителен доход, определен в ЗБДОО, за всяка година. Правилно е извършено и преизчислението на годишният облагаем доход на жалбоподателя за 2013 и 2015 г. като и в тази част РА и законосъобразен.

Съдът намира за неоснователни възраженията за изтекла погасителна давност на определените с РА задължения. Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 1 от ДОПК, давността спира, когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаване на акта, но за не повече от една година. Релевантен за определяне на началния момент на горепосочения срок е моментът на връчване на ЗВР, включително предприемане на активни действия по връчване на заповедта на данъчно задълженото лице. Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 4 от ДОПК давността спира, когато актът, с който е определено задължението се обжалва. Давността се прекъсва с издаването на РА /чл. 172, ал. 2 от ДОПК/ и от прекъсването на давността започва да тече нова давност чл. 172, ал. 3 от ДОПК. Предвид това, давностният срок за установените задължения с РА не е изтекъл.

Искане за присъждане на разноски в процеса е направено и от двете страни, поради което такива следва да бъдат определени по компенсация. Неоснователно е искането на ответната страна за прилагане на разпоредбата на чл.161, ал.3 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 5550.00 лева /50 лева д. т.; 4500.00 лева – адвокатско възнаграждение и 1000.00 лв. деп. за в.л./ Жалбата се уважава в размер на 1154.58 лв., поради което на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 70.65 лв. Жалбата се отхвърля за размер от 89091.42 лв., поради което на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.8, ал.1,т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения / в актуалната и редакция към датата на последното съдебно заседание/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви, общо в размер на 3202.74 лв. След компенсация жалбоподателя следва да заплати на ответника сумата от 3132.09 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РА № Р-22221019006119-091-001/08.05.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта в която е изменен и

потвърден с Решение № 1165/29.07.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на К. Г. М. с ЕТ “Константин Методиев“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:гр.Б.,обл.П., [улица], вх.А, ет.2,ап.8, са определени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от **Закона за данъците върху доходите на физическите лиц/ЗДДФЛ/ за д.п. 2013 г. за разликата в размер над 4057.35 лв. главница** и следващите се лихви върху дължимия данък за разликата **в размер над 2481.09 лв. и за д.п. 2017 г. за разликата в размер над 8845.19 лв. главница** и следващите се лихви върху дължимия данък за разликата **в размер над 1815.73 лв.**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Г. М. с ЕТ “Константин Методиев“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:гр.Б.,обл.П., [улица], вх.А, ет.2,ап.8, срещу РА № Р-22221019006119-091-001/08.05.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място],в частта в която е изменен и потвърден с Решение № 1165/29.07.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], с който на лицето са определени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от **Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за д.п. 2013 г. в размер до 4057.35 лв. главница** и следващите се лихви върху дължимия данък **в размер до 2481.09 лв. и за д.п. 2017 г. в размер до 8845.19 лв. главница** и следващите се лихви върху дължимия данък **в размер до 1815.73 лв.;** за д.п. **2014 г., 2015г., 2016 г. и 2018 г. – общо в размер на 36770.89 лв. главница** и лихви за забава в размер **на 14115.07 лв.;** задължения за **Годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за д.п. 2013 г. и 2015г. общо в размер на 6729.52 лв. главница** и лихви за забава **общо в размер на 4058.16 лв.;** за **ДОО** за самоосигуряващи се за д.п. 2013 и 2015 г. **общо в размер на 3757,44 лв. главница** и лихви за забава **общо в размер на 2093.59 лв. , за 30** за самоосигуряващи се за **д.п. 2013 г. и 2015 г. общо в размер на 1825.06 лв.** и лихви за забава **общо в размер на 1092.00 лв. и за УПФ** за самоосигуряващи се за **д.п. 2013 г. и 2015 г. общо в размер на 1189.65 лв.главница** и лихви за забава **общо в размер на 703,42 лв.**

ОСЪЖДА К. Г. М. с ЕТ “Константин Методиев“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:гр.Б.,обл.П., [улица], вх.А, ет.2,ап.8, да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], сумата в размер на 3132.09 лв. / три хиляди сто тридесет и два лева и девет стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ:

